

2 oktober 2011

Al voor het 8u. is staat Louise, de laborante, aan de deur. Ze komt haar jaarlijkse premie ophalen.

Ik ga tegen 9u. naar de kerk om de speech van Yves te filmen op het einde van de mis. Hij wil vooral de aanwezigen motiveren om bloed te geven voor de bloedbank van het ziekenhuis. Ik ben veel te vroeg, geniet wat van het spektakel en film ondertussen een beetje. Enkele oude vrouwtjes zitten wat verborgen in een zijbeuk van de kerk. Wat zien ze er veel ouder uot dan vorig jaar!

Dan, na een laat ontbijt om 10.30u., ga ik naar de sterilisatie. King is er al en hij heeft Pius aangesproken over zijn op til zijnde malaria-aanval. Ik zeg dat ik een foto zal nemen van hem waardoor hij op slag zal genezen zijn. Pius snapt mijn grap, zeker als ik hem meegeef dat King de symptomen van een ziekte voelt als hij een dokter ziet aankomen.

Samen met Albert, de chauffeur, haalt King de weerstanden uit de autoclaaf. Daarvoor gebruikt Albert een zelf in mekaar geknutselde primitieve sleutel: een stuk hout en een motor-ketting. Met dit alaaam kan elke wat grote maat van moeren of bouten losgewrikt worden. De weerstand ziet er erbarmelijk uit, volledig verbrand, echt kapot! De vervangingsweerstand moet een beetje gerecht worden, dat lukt zonder problemen. Om de weerstand zo goed als mogelijk in de autoclaaf te vijzen moeten we die met behulp van een drietal aanwezige kijkklustigen in een zo schuin mogelijke positie houden. Ook al verloopt een en ander niet echt vlot, toch kunnen we na enige tijd de autoclaaf testen: hij werkt perfect. Article 15 én de mankracht van vooral Albert hebben dit probleem helpen oplossen. We stellen wel vast nu dat het conden-

satievat van de autoclaaf langs alle kanten lekt zodat er toch wat drukverlies is. Ook de zwarte autoclaaf komt aan de beurt (zie 13 november 2009, p. 156-157). Eer we de elektrische leiding naar deze autoclaaf leggen, willen we het toestel begrijpen: hoe zit het elektrisch circuit in mekaar, waartoe dienen al die buisjes en kraantjes... Hiermee is het dus duidelijk: ook bij dit toestel werd geen handleiding noch technische fiche meegeleverd. Ferm! Als we een goed zicht hebben op het elektrische gedeelte, leggen we de nieuwe leidingen, sluiten het toestel aan en morgen zullen we het eens testen. We zullen dan ook de verlichting en de stopcontacten van het operatiekwartier controleren.

Buiten realiseer ik mij voor het eerst dat de zon loodrecht boven ons staat. Er is geen bewolking, ze brandt dwars door mijn kleren.

Een schilder schildert allerlei figuurtjes op de voorkant van de pediatrie. Stijl: naïve kunst.

De vrouw in Aunda had een uterusruptuur. Marie-Gislaine heeft bij haar een hysterectomie moeten uitvoeren. Haar kindje, dat in dwarsligging lag, kon niet geboren worden. Daardoor kreeg de vrouw tijdens het persen een uterusruptuur. Zonder de 'phonie', de tussenkomsten van de verplegers ter plaatse en Marie-Gislaine zou de vrouw gestorven zijn, zou haar gezin moederloos geworden zijn. Hier is dat een echte ramp.

Vanavond zijn we voor het avondmaal bij Adrien uitgenodigd. Om 22.30u. wordt Lucien opgeroepen voor een dringende operatie. Yves gaat hem achterna om te assisteren en komt na een uurtje terug: alles verloopt voortreffelijk in de operatiezaal.

Emery is na de middag naar Tshumbe vertrokken, morgen vliegt hij naar Kinshasa.

